

Paturēsim domās skaistākos mirkļus

Ziemassvētku laiks ienāk katrā mājā. Citviet tas ir bērnu čalu pieskandināts, citviet ar vecmāmiņas pīrāgu smaržu. Vēl citā mājā tas ir pavisam kluss, kur māmiņa, pāršķīrstot atmiņu albumus, gaida atbraucam savus mīļos.

Gaidot gaišākas dienas, mēs atmināties mūsu dzīves gaišākās dienas. Citam tās ir atmiņas par mēness apspīdēto lauku, kad ziemas spelgonī, iekēries mammas azotē, nāca no Ziemassvētku dievkalpojuma. Cita prātā palicis neaizmirstamais Ziemassvētku vecītis, kas vienmēr atnāca tad, kad vecmāmiņa bija aizgājusi uz kūti. Vēl citam tas ir bērna pirmais dzejojums un tā sajūsmas saucieni, saņemot dāvanā sengaidīto rotaļlietu. Ir dažādas atmiņas, bet vairumā gadījumu tās ir no mūsu bērnības gaišākajām dienām.

Aizgājušajā gadā bijis daudz spilgtu notikumu gan plašajā pasaulē, gan mūsu novadā. Tie bijuši gan gaiši, gan tumši. Katrs esam gan priecājušies, gan reizēm rausuši asaras. Un kaut reizēm šķīties, ka viss ir pārāk grūti, esam cēlušies, gājuši un darījuši! Visskaistākie mirkļi ir labi paveikts darbs!

Turēsim domās šos skaistos mirkļus. Un, kaut šis laiks nav viegls, domāsim gaišas domas un darīsim labus darbus. Lai svētīgi Ziemassvētki un laimīgs Jaunais 2017. gads!

Ainārs Šteins,
Līgatnes novada domes priekšsēdētājs ●

APSVEICAM! Lepojamies ar tāšu meistariem!

No kreisās: Latvijas Pašvaldību savienības priekšsēdis Andris Jaunsleinis, Pēteris Zvirbulis, Vizma Zvirbule, asociācijas „Lauku ceļotājs” prezidente Asnāte Ziemele, kultūras ministre Dace Melbārde. Foto: asociācija „Lauku ceļotājs”.

Priecājamies kopā ar tāšu meistariem Vizmu un Pēteri Zvirbuļiem un lepojamies ar viņu ieguldījumu kultūras vērtību un tradīciju saglabāšanā.

Tagad tas novērtēts arī Latvijas mērogā – 27. novembrī Rīgā, Kultūras ministrijā mūsu meistariem pasniegta Kultūras zīme „Latviskais mantojums”, kas rotās viņu darbnīcu kā kvalitātes zīmogs. Mūsu novadā šī ir jau otrā pasniegtā zīme, tādu ieguvusi arī Vienkoču parks.

Tāšu meistaru darbnīca „Iknešu” mājās ir atvērta ikvienam tūristam, ikvienam interesentam, kas vēlas

redzēt bagātīgo tāšu meistaru darbu krājumu vai pats iemēģināt roku tāšu izstrādājumu darināšanā. Vizma un Pēteris, tagad arī jaunā paaudze – Kaspars –, ir vienīgie Latvijā, kas strādā ar bērza tāsi. Pēteris īpašus knifus mācījies Novgorodā, Pēterburgā, Karēlijā. No šī vienkāršā, dabā pieejamā ekoloģiskā materiāla Zvirbuļu ģimene māc izpīt gan cības, vāceles, mucīņas, pat apavus, somas. Ir aprīnojama viņu neatlaidība un milzīgais darba spars. Pirms ikgadējā gadatirgus Brīvdabas muzejā ir īpaši sapringts laiks – tad top simtiem darbu, kas arī tiek iz-

pirkti. Šo ekoloģisko produkciju īpaši iecienījuši japāņu tūristi, kas novērtē senas tradīcijas un kultūras saknes. Arī mēs – latvieši – aizvien vairāk mācāmies novērtēt paši savas vērtības. Par to liecina Nacionālā Kultūras centra izsludinātais projekts „Katram savu tautastērpu” un milzīgā interese par to.

Sargāsim un novērtēsim, ko paši esam radījuši, ko sargājuši un taupījuši mūsu senči, lai varam lepoties ar savu tautu! Tauta ir tā, kurai ir SAVA kultūra.

Daina Klints,
Amatu centra vadītāja ●

Decembrī

Tā noskaņa ir netverama,
Ko decembris mums sirdī auž,
Tā plūst no cilvēkiem un namiem,
To piesnigušie meži pauž.
Tā savu roku liek uz pieres,
Kaut dienu dūrainis tik īss,
Ka blakus skopam saulesstaram
Jau vakarēnu skropstas trīs;
Tā noskaņa, ko sevī nesam,
Mums palīdz tumsu pārdzīvot,
Tas ir tas netveramais brīnums,
Kas izplaukst dvēselē ikvienā
Un pāri gadiem gaismu lej.

*Gaišas domas,
priecīgu prātu un
stipru veselību
decembra
jubilāriem!*

Irita Bērziņa
Viktors Humpārovs
Normunds Ikaunieks
Elga Krūmiņa
Ija Oleho
Anna Kočegarova
Aivars Saukums
Aldis Plūme
Ivars Berģis
Biruta Odiņa
Ansis Saulīts
Ginters Liede
Zita Andiņa
Vairis Ābols
Ruta Putniņa
Iraida Aleksejeva
Ilze Grosfogele
Guntis Vimba
Biruta Jansone
Jānis Kostovs
Maija Strante
Irēna Apine
Karloss Augstroze
Maria Lipnevich
Lilija Treifelde
Modris Malkausis
Ilmārs Norītis
Zenta Zicmane
Arnolds Aizupietis
Meta Amoliņa
Lidija Ābola
Jūlija Tūce
Nellija Puķīte
Zigrīda Balode
Zina Freimane
Zelma Gedrovica
Aina Ozola

Informāciju no ledzīvotāju reģistra sagatavoja Līvija Andersone

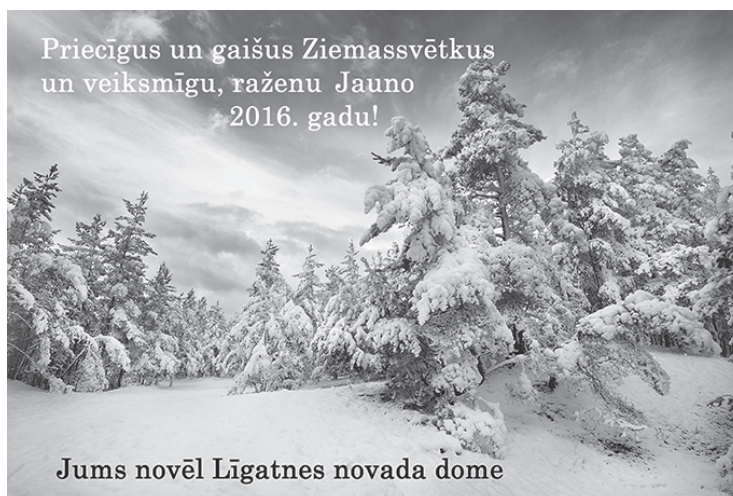
Bet eņģelis uz tiem sacīja: „Nebīstieties, jo redzi, es jums pasludīnu lielu prieku, kas visiem ļaudīm notiks, jo jums šodien Pestītājs dzimis Dāvida pilsētā, kas ir Kristus, tas Kungs.”
Lūkas evaņģēlijs 2:10-11

**Kristus dzimšanas svētku vakara dievkalpojums Ķempju baznīcā
24. decembrī plkst. 17.00.**

Dievkalpojumā ar mūziku mūs priecēs Cēsu jauktais koris „Vidzeme”.
Pirms un pēc dievkalpojuma kursēs autobuss
(16.00 „Elvi veikals”; 16.10 „Zvaniņi”; 16.30 Gaujasmala;
16.40 Līgatnes kultūras nams; 16.45 Sprīņu kalns).
Visi mīļi aicināti.

Ķempju Ev. luteriskā draudze,
www.kempji.lv

Priecīgus un gaišus Ziemassvētkus un veiksmīgu, raženu Jauno 2016. gadu!

Jums novēl Līgatnes novada dome

Priekšsēdētāja sleja

Atskatoties uz šogad paveikto

Ainārs Šteins,
Līgatnes novada
domes priekšsēdētājs

Gada pēdējās dienās vēlos atskatīties uz paveikto aizgājušajā gadā. Uzreiz jāteic, ka bijušas gan veiksmes, gan neveiksmes – vieni domes lēmumi uzņemti ar prieku, bet citi kritizēti.

Gads sākās ar vairākām izmaiņām un jauninājumiem. Janvārī darbu uzsāka pašvaldības aģentūra „Līgatnes novada Kultūras un tūrisma centrs”. Manuprāt, šis bijis veiksmīgs lēmums. Ir acīmredzami uzlabojumi gan kultūras, gan tūrisma jomā. Atcerēsimies skaistos svētkus, un neapstrīdams fakts – tūristu Līgatnē 2015. gadā ir par 10% vairāk.

Gada pirmie mēneši aizritēja sociālo pakalpojumu zīmē. Tika pieņemti vairāki noteikumi, paverot plašākas iespējas tiem, kam pabalsti visvairāk nepieciešami. Sākām apspriest jaunas palīdzības formas daudz bērnu ģimenēm, un tagad visiem šo ģimeņu bērniem novada izglītības iestādēs pusi ēdināšanas maksas sedz pašvaldība. Uzsākām jaunu mājas aprūpes formu, iesaistot rehabilitācijas centru „Līgatne”.

Martā realizējam projektu, uzstādot novadā 106 energoefektīvus apgaismes ķermeņus, un pabeidzām Augšlīgatnes kluba rekonstrukcijas pirmo kārtu. Daudz šķēpu laužts ap SIA „Līgatnes komunālserviss” izveidi, tomēr martā tika pieņemts lēmums par šī uzņēmuma dibināšanu, un šībrīža fakti un skaitļi liecina, ka lēmums bijis pareizs – uzņēmums strādā ievērojami efektīvāk!

Vasaras mēnešos uzsvars tika likts uz izglītības iestāžu remontiem. Vislielākie darbi paveikti Augšlīgatnes skolas un bērnuudzarda ēkās. Kopumā darbi paveikti par vairāk nekā 150 000 eiro. Rudenī tika izbūvēta ventilācijas sistēma skolas ēkai pilsētā. Uzsākts mērķtiecīgs darbs, lai pašvaldība atbrīvotos no neizmantotajiem īpašumiem, dodot iespēju tos iegādāties iedzīvotājiem.

Būtiski efektīvāks padarīts Līgatnes pārceltnes darbs – sakārtota biļešu tirdzniecība un ieviesti noteikumi brīvbiļešu saņemšanai. Šajā laikā plašu sabiedrības rezonansi izpelnījās pašvaldības lēmums par komisijas maksas ieviešanu skaidras naudas norēķiniem domes kasēs. Vasaras mēnešos pieņemts lēmums par dalību SIA „Rehabilitācijas centrs „Līgatne”” tiesiskās aizsardzības procesa īstenošanā, kas nozīmē uzņēmuma saglabāšanu un turpmāku attīstību.

Gada otrajā pusē dome skatīja a/s „Latvijas dzelzceļš” piedāvājumu par gājēju pārejas izbūvi Līgatnes dzelzceļa stacijā. Šajā laikā noslēdzās arī septiņu mēnešu sarunas ar Krimuldas novadu, kas šobrīd dod iespējas mūsu bērniem trenēties peldēšanā, bet Krimuldas bērniem spēlēt florbolu. Pašvaldība veica ieguldījumu rehabilitācijas centra „Līgatne” pamatkapitālā, lai decembrī darbu uzsāktu „Senioru māja”, radot mūsdienīgus apstākļus veco ļaužu pansionāta iemītniekiem. Daudz enerģijas ieguldīts, lai maksimāli precīzi sakārtotu uzskaiti un normatīvo bāzi. Tagad nevienam vairs nav šaubu par precīzi uzskaitītām izmaksām saistībā ar ēdināšanu izglītības iestādēs. Detalizēta uzskaites sistēma izveidota SIA „Līgatnes komunālserviss”. Izstrādāti saistošie noteikumi tādās sfērās, kur vienmēr notikusi darbība, bet kur nav bijuši sakārtoti atbilstošie dokumenti.

Manuprāt, pašvaldībai, tās iestādēm un struktūrvienībām, tāpat kā vairumam novada iedzīvotāju, šis bijis ražīga darba gads. Ne viss ir izdevies, kā iecerēts, un sabiedrībai ir daudz iemeslu mūs kritizēt. Tomēr mēs cenšamies darīt aizvien precīzāk un pirmkārt darīt to, kas nepieciešams mums – ikkatram Līgatnes novada iedzīvotājam.

Informācija iedzīvotājiem

Par ceļu tīrīšanu līdz viensētām

SIA „Līgatnes komunālserviss” lūdz pieteikt ceļu tīrīšanu no sniega 2015./2016. gada ziemas sezonā. Pieteikums rakstiska iesnieguma veidā ir jāiesniedz SIA „Līgatnes komunālserviss” birojā vai e-pastā komunalserviss@ligatne.lv līdz 2015. gada 17. decembrim.

Aktualitātes decembrī

• Noslēdzies iepirkums „Būvniecības materiālu regulārā iegāde Līgatnes novada domes un tās iestāžu vajadzībām”. Līgatnes novada dome par divām iepirkuma daļām uz diviem gadiem noslēgusi līgumu ar SIA „Nodus”, reģ. Nr.40003228822, par kopējo summu EUR 15 925,13 bez PVN;

• Noslēdzies iepirkums „Ielu un ceļu mehanizēta tīrīšana 2015./2016. gada ziemas sezonā”. Noslēgti līgumi:

1. *iepirkuma daļā* (Līgatnes pilsētas maģistrālās ielas) – SIA „Eco Baltia vide”, reģ. Nr.40003309841, par summu EUR 16 588,42 bez PVN;
2. *iepirkuma daļā* (pašvaldības grants ceļi, novada austrumu puse) – SIA „Auto MN”, reģ. Nr.40003572043, par summu EUR 8380,49 bez PVN;
3. *iepirkuma daļā* (pašvaldības grants ceļi, novada rietumu puse) – SIA „Auto MN”, reģ. Nr.40003572043, par summu EUR 8652,33 bez PVN;
4. *iepirkuma daļā* (Augšlīgatnes dienvidu daļa un pašvaldības grants ceļi Lejaspēterēni–Dodes–Skultes, Durņas (Bajāri)–Liepkalni un Skrīveru šoseja–Ķīga-

ri–Ozoliņi) – SIA „Auto MN”, reģ. Nr.40003572043, par summu EUR 4012,38 bez PVN.

- Noslēdzies iepirkums „Saimniecības un higiēnas preču piegāde Līgatnes novada domes un tās iestāžu vajadzībām”. Līgatnes novada dome par divām iepirkuma daļām noslēgusi līgumu ar SIA „Merida”, reģ. Nr.40003681850, par kopējo summu EUR 12 982,76 bez PVN.
- Ar šī gada 1. decembrī SIA „Rehabilitācijas centrs „Līgatne”” ir pārņēmusi Līgatnes novada domes Sociālā dienesta sociālās aprūpes centra funkcijas, atverot pakalpojumu „Senioru māja”. Esošie sociālās aprūpes centra klienti ir pārcelti uz SIA „Rehabilitācijas centrs „Līgatne”” speciāli sagatavotām telpām, nodrošinot kvalitatīvus sadzīves apstākļus un personālam drošus darba apstākļus. Ēku Sprīņu ielā 7 Līgatnē turpinās izmantot Līgatnes novada domes Sociālais dienests savu funkciju veikšanai.
- Informējam, ka apzināti atslēgta pašvaldības īpašumā esoša gaisvadu apgaismes līnija Ošu ielā Augšlīgatnē tās pastiprinātā nolietojuma un bīstamības dēļ. Nepieciešama apgaismes stabu un elektrolīnijas nomaīņa. Pašvaldība šobrīd apzina

finansu resursus un tehniskos risinājumus ielu apgaismojuma Ošu ielā Augšlīgatnē pilnīgas vai daļējas atjaunošanas darbu veikšanai vēl šī gada ietvaros.

Tāpat šobrīd veicam pārrunas ar a/s „Sadales tīkls”, lai saņemtu atļauju uz esošajiem gaisvadu elektropārvades līniju stabiem Stacijas un Mākslas ielā Augšlīgatnē izvietot papildu gaismekļus.

- Ilgstošo lietu un nepastāvīgo laikapstākļu dēļ uz pašvaldības ceļiem pastiprināti ir izveidojušies ceļa virsmas defekti (bedres, iesēdumi, rīses). Iespēju robežās veiksime ceļa virsmas planēšanu (greiderēšanu).
- 2015. gada novembrī Līgatnes novada domes sēdē ir apstiprināts Līgatnes novada pašvaldības grants ceļu izvērtēšanas nolikums Eiropas Savienības fondu pasākumā „Pamatpakalpojumi un ciematu atjaunošana lauku apvidos”. Nolikums nosaka izvērtēšanas kritērijus pašvaldības grantētajiem ceļiem, kas tiks virzīti sakārtošanai Eiropas Savienības fondu pasākumā „Pamatpakalpojumi un ciematu atjaunošana lauku apvidos”. Ar nolikumu var iepazīties Līgatnes novada domes mājaslapā.

Egils Kurpnieks,
Līgatnes novada domes
izpilddirektors ●

Domes sēdē 27.11.15. pieņemtie lēmumi

Domes sēdes darba kārtībā bija iekļauti un tika izskatīti 22 punkti. Svarīgākie pieņemtie lēmumi:

1. Apstiprināt Līgatnes novada Starpinstitucionālās sadarbības padomes sastāvu un nolikumu.
2. Par vairāku nekustamo īpašumu lietošanas mērķu maiņu.
3. Par vairāku zemes vienību robežu pārkārtošanu.
4. Apstiprināt Līgatnes novada pašvaldības grants ceļu izvērtēšanas nolikumu Eiropas Savienības fondu pasākumā „Pamatpakalpojumi un

ciematu atjaunošana lauku apvidos”.
5. Izveidot un apstiprināt Līgatnes novada pašvaldības medību koordinācijas komisiju.
6. Par pašvaldības valdījumā esošo Zanderu kapu teritorijas paplašināšanu.
7. Atsavināt atklātā publiskā izsolē 4 Līgatnes novada pašvaldības dzīvokļus Brīvības ielā 1.
8. Apstiprināt Līgatnes novada domes saistošos noteikumus Nr. 15/23 „Par pašvaldības nodevu par būvatļaujas saņemšanu vai būvniecības ieceres akceptu Līgatnes novada būvvaldē”.

9. Noteikt atlikto maksājumu dzīvojamās mājas „Skaļupes 1” 6 pašvaldības dzīvokļu īrniekiem par dzīvojamās mājas kāpņu telpas remontu.

10. Apstiprināt saistošos noteikumus Nr. 15/22 „Kārtība, kādā Līgatnes novada pašvaldība sedz braukšanas izdevumus skolēniem Līgatnes novada pašvaldības izglītības iestādēs”.

Ar domes sēdes protokolu var iepazīties domes mājaslapā un kancelejā; ar sēdes audioierakstu – mājaslapā.

Informāciju sagatavoja
Baiba Pelse ●

Deputāta viedoklis par braukšanas izdevumu kompensāciju

Novembra novada domes sēdē deputāti pieņēma saistošos noteikumus Nr.15/22 „Kārtība, kādā Līgatnes novada pašvaldība sedz braukšanas izdevumus skolēniem Līgatnes novada izglītības iestādēs”. Ņemot vērā, ka šis jautājums iepriekš ticis vairākkārt atlikts un arī šajā domes sēdē izsauca plašas diskusijas, vēlos paust savu viedokli par pieņemto lēmumu.

Sākumā gribu teikt, ka skolēniem brīvbiļešu tikušas nodrošinātas vienmēr, arī bez šiem noteikumiem, un tas ticis darīts, pamatojoties uz senāk pieņemtu novada domes lēmumu. Iepriekšējā lēmumā kā vienīgais kritērijs ticis izteikts – ja attālumš līdz skolai ir trīs kilometri un vairāk.

Kopš 2009. gada situācija ir būtiski mainījies – daudzu skolēnu pārvadājumu papildus sabiedriskajam transportam nodrošina skolas autobuss. Turklāt, ņemot vērā, ka daudzus bērnus uz skolu ved vecāki ar savu transportu, pašvaldība meklē iespējas, lai kompensētu arī šos izdevumus. Saistošajos noteikumos

paredzama kompensācijas bērniem, kuri nokļūšanai uz skolu pārvietojas pa intensīvas satiksmes ceļu Rīga–Veclaiene. (Jau tagad to nodrošinām.) Tomēr visiem visu kompensēt nav iespējams, tāpēc ir pieņemts lēmums diskutēt par bērniem, kuru dzīvesvieta līdz skolai vai tuvākajai autobusa pieturvietai ir 3 km un vairāk. Šis attālumš nav izvēlēts nejauši. Tāds ir praktiski visu pašvaldību noteikumos, un tāda ir vispārpieņemta prakse pasaulē (pārliecināji saku tāpēc, ka skolēnu pārvadājumu pasaulē esmu detalizēti pētījis, strādājot VSIA „Autotransporta direkcija”).

Domes sēdē deputāte B.Pelse piedāvāja saistošajos noteikumos iekļaut normu, lai pašvaldība sedz braukšanas izdevumus sabiedriskajā transportā 1.–4. klašu skolēniem, kuri dzīvo tālāk par vienu kilometru no mācību iestādes. Domes sēdē par šo ierosmi bija plašas diskusijas, un jāteic, ka neviens deputāts neiebilst, lai sākumskolas skolēniem nodrošinātu papildus drošību nokļūšanai

uz skolu, arī tiem, kuru dzīvesvieta ir tuvāk nekā trīs kilometri. Diskusiju tēma bija termins „sabiedriskais transports”, jo deputāti apzinājās, ka šādas iespējas tiktu dotas tikai skolēniem, kas dzīvo Gaujasmalā. Pilnībā respektējot Gaujasmalas bērnus un viņu vecākus, es sev uzdošu jautājumu: „Vai tas būtu taisnīgi pret tiem bērniem, kam sabiedriskais transports nokļūšanai uz skolu nav pieejams?” Tādi ir praktiski visi Augšlīgatnes bērni, tādi ir bērni, kas dzīvo citviet Līgatnē.

Es augsti vērtēju deputātes B.Pelses vēlmi aizstāvēt Gaujasmalas bērnu intereses. Tomēr mans kā pašvaldības vadītāja pienākums ir raudzīties, lai visiem novada iedzīvotājiem būtu vienādas iespējas. Domāju, ka šī diskusija kalpo kā jauna ierosme meklēt iespējas, lai nodrošinātu drošu nokļūšanu uz skolu visiem 1.–4. klašu skolēniem. Tam nepieciešams vēl viens skolas autobuss, un pašvaldība jau ķērusies pie šī jautājuma risināšanas.

Ainārs Šteins ●

Deputāta viedoklis

Nākamgad daudz darāmā

Tuvojas gada noslēgums. Šoreiz grībi pievērsties dažiem trūkumiem un nepilnībām domes darbā, lai jauno gadu varētu sākt ar jaunām cerībām un apņēmību trūkumus novērst.

Manuprāt, būtiskākais trūkums domes darbā ir pārliecīga pašpārliecības kultivēšana – mēs visu darām labi un pareizi, esam lieli malači, kuri daudz ko sasnieguši. Par to varējām lasīt arī iepriekšējā avīzes numurā. Neatīstot savas kļūdas, neizvērtējot tās un necenšoties labot, progress bremzējas. Skumji, ka liela daļa iedzīvotāju savā pieredzē nonākuši pie secinājuma – notikumus nevaram ietekmēt, nekā nemainās un nemainīsies, nav vērts runāt, rakstīt, iesaistīties. Šo iesīkstējušo, pieredzē balstīto skumjo pārliecību nav viegli mainīt, īpaši tad, ja dome sevišķi arī necenšas respektēt iedzīvotāju viedokli.

Sākoties kārtējam mācību gadam, vairāki Gaujasmalā dzīvojošu skolēnu vecāki griezās pie manis ar priekšlikumu panākt biļešu apmaksu braucienam uz skolu ar autobusu vismaz 1.–4. klašu skolēniem. Jā-

atzīstas, biju pārsteigta, ka šāda problēma pastāv, ka skolēniem braukšana uz skolu sabiedriskajā transportā netiek apmaksāta. Daļu skolēnu uz skolu ved skolēnu autobuss, un vecākiem ceļa izdevumi nav jāmaksā. Gaujasmalā skolēnu autobuss neiebrauc, un nokļūšana skolā ar satiksmes autobusu jāapmaksā vecākiem. Tas nav gluži taisnīgi.

Pēdējo mēnešu laikā esmu domē aktualizējusi jautājumu par sabiedriskā transporta biļešu apmaksu braucienam uz skolu. Noskaidrojās, ka mūsu dome 2009. gadā ir pieņēmusi lēmumu kompensēt braukšanas maksu uz skolu un no skolas, ja attālums no skolēna deklarētās dzīvesvietas pārsniedz 3 km. Nav skaidrojuma, kāpēc tieši 3 km, tāda vienkārši ir bijusi toreizējo deputātu griba. Gaujasmalā ir 2,3 km attālums no skolas. Tātad bērniem, kuri dzīvo tālāk par 0,7 km no Gaujasmalas pieturas (tālāk par 3 km no skolas), brauciens uz skolu un no skolas tiek apmaksāts, bet pārējiem, kuri dzīvo tuvāk pieturai un brauc no tās pašas pieturas ar to

pašu autobusu, brauciens netiek apmaksāts, un vecākiem jāmaksā pašiem. Dīvaini, vai ne?! Vienkāršs aprēķins liecina, ka 11 bērnu (maksimālais bērnu skaits no Gaujasmalas) biļešu apmaksu pašvaldībai izmaksātu ne vairāk par 1000 EUR gadā (no 3,5 milj. EUR pašvaldības budžeta). Tomēr 27.11.15. domes sēdē deputāti ar 7 balsīm no 8 klātesošajiem priekšlikumu noraidīja, neminot argumentus. Vecākiem arī turpmāk būs jāsedz savu mazo bērnu braukšanas izdevumi uz skolu. Tika minēts arguments, ka tad būšot jāmaksā arī par citu bērnu braukšanu, ne tikai no Gaujasmalas. Braucienus no Augšlīgatnes paredzēts kompensēt, jo autobuss kursē pa šoseju ar intensīvu satiksmi. Izņemot Gaujasmalu, citur nav tādas situācijas, ka uz skolu iet satiksmes autobuss, bet skolēniem neatmaksā biļetes!

Esam apņēmušies veidot Līgatnes novadā ģimenēm ar bērniem draudzīgu vidi. Esam pat izlielījušies presē („Druva” 05.11.15.), ka „Līgatne ir ģimenēm draudzīga”. Klausieties uz maniem vārdiem, bet

neskatieties uz darbiem! Tā sanāk.

Vēl šogad decembra Finanšu komitejas un domes sēdēs atkārtoti virzīšu lēmumprojektu par šo 1000 EUR atvēršanu 1.–4. klašu bērniem braucienam uz skolu apmaksai. Šādu viedokli ar pamatotiem argumentiem atbalsta vidusskolas direktore un Sociālā dienesta sociālais darbinieks–speciālists bērnu un ģimenes lietās. Neatbalsta iedzīvotāju ievēlētie deputāti.

Cits stāsts. Novembra Finanšu komitejas sēdē un domes sēdē deputātiem balsošanai tika piedāvāti lēmumprojekti par nekavējošu un ievērojamo īres maksas paaugstināšanu pašvaldības īpašumā, to var darīt, savstarpēji vienojoties. Īrnieka un izīrētāja savstarpējās saistības, arī finansiālās, regulē īres līgums, un šajā gadījumā tajā nav paredzēta iespēja līguma darbības laikā paaugstināt īri ar domes lēmumu. Deputātiem nav pienākums un nav ie-

spēju konstatēt, vai apstiprināšanai iesniegtais lēmumprojekts atbilst likumdošanai, tas ir lēmumprojekta iesniedzēja pienākums un atbildība. Šoreiz deputāti bija tik acīgi, ka saskatīja neatbilstību likumam. Jautājuma izskatīšana turpināsies decembra domes sēdē.

Līdz ar jauno gadu, iespējams, sāksies vairāk vai mazāk sniegota ziema. Pagājušā gada ziemā pieļautās smagās kļūdas ielu, ceļu un autobusu pieturu tīrīšanā un uzturēšanā normālas lietošanas kārtībā domes vadība neatzina. Kā būs šoziem?

Minētie ir tikai daži negadījumi, mans trūkumu saraksts ir pagars. Tomēr, godātie lasītāji, lūdzu, neuzskatiet mani par bezcerīgu pesimisti. Ja tā būtu, tad es noliktu deputāta mandātu (tādi gadījumi nesenā pagātnē esot bijuši). Uzskatu, ka vienmēr ir iespēja, vienmēr ir izeja, vienmēr ir cerība – un izdošanās, „vajag tikai rakt”.

Ar šādu pārliecību vēlu visiem sagaidīt Jauno gadu.

Gaišus, mierīgus, sirsniņus Ziemassvētkus vēlot,

Baiba Pelse ●

Izglītība

Kad gadu mija klauvē pie loga rūts

Kad gadu mija jau klauvē pie loga rūts un pavisam tuvu ir Ziemassvētki, ir laiks pāršķirstīt pagājušā gada lapaspuses, atsaucot atmiņā svarīgākos mirkļus. 2015. gads Līgatnes novada pirmsskolas izglītības iestādē ir bijis notikumiem bagāts.

Pirmkārt, šis bija jubileju gads, jo 15. oktobrī apritēja 75 gadi, kopš Līgatnes papīrfabrika atvēra bērnu dārzu savu strādnieku bērniem. Šogad apritēja pieci gadi arī pirmsskolas vecuma bērnu deju pulciņam. Abas jubilejas atzīmējām Līgatnes kultūras namā, līgatniešiem dāvinot bērnu sagatavotus koncertus.

2015. gadā mums bija iespēja uzņemt visdažādākos viesus. Mūsu bērnu dārza ēkas apskatīja un ar mūsu pieredzi iepazinās Latvijas kolēģi no Smiltenes un Burtnieku pirmsskolas izglītības iestādēm, neslēpjot sajūsmu par īpašo un ģimenisko sajūtu, ko glabā mūsu senās un pielāgotās ēkas. Pie mums viesojās skolotājas no Gruzijas, piedaloties pavasara talkās, vērojot mūsu skolotāju nodarbības, kā arī parādot savu pedagoģisko meistarību. Uzņēmām arī pirmsskolas skolotājas no Nīderlandes, kuras visvairāk sajūsmināja dabas dažādība mūsu rotaļu laukumos. No 15. aprīļa līdz 4. novembrim mums bija iespēja 62 tūristu grupām no ASV stāstīt par mūsu bērnu dārzu, par dzīvi Līgatnē, Latvijā. Daudzi no mums

šķīrās ar asarām acīs, izrādot cieņu par mūsu darbu, izsakot pateicību par to, ar kādu sirsnību esam viņus uzņēmuši. Katra reize, kad uzņēmām viesus, prasīja daudz darba stundu un izdomas, bet katru reizi mēs guvām kādu vērtīgu pieredzi un neizsakāmi daudz pozitīvu emociju.

2015. gadā abās bērnu dārza ēkās notika vērienīgi remontdarbi. Mums ir prieks par skaisti izremontēto „Zaķēnu” grupiņas ēdamistabu Gaujas ielā 7, īpaši par to, ka izdevās saglabāt podiņu krāsni. Prieks par izbūvētajām tualetes telpām un gaiteni Sporta ielā 14. Ar biedrības „Līgatnes bērniem” atbalstu mūsu audzēkņiem ir iespēja ar fiziskajām aktivitātēm nodarboties košā, interesantā un dažādām konstrukcijām bagātā rotaļu laukumā, kurš tika

izbūvēts par ES finansējumu.

Mūsu bērnu dārzs ir pieprasīts, tajā skan nebēdnīgas bērnu balsis, un apmeklējums 2015. gadā ir bijis vislielākais bērnu dārza pastāvēšanas laikā. Mūsu vissvarīgākais uzdevums ir, lai bērni mūsu bērnu dārzā justos laimīgi. Lai to panāktu, katram bērnam ir nepieciešamas mīļas rokas un silta sirds. Katrai dienai, kuru bērns pavada bērnu dārzā, ir jābūt kā piedzīvojumam. Paldies ikvienam Līgatnes novada pirmsskolas izglītības iestādes darbiniekam par nesavtīgu darbu!

Mums ir svarīgi būt pozitīvi novērtētiem, par ko sirsnīgu paldies sakām mūsu audzēkņu vecākiem un Līgatnes novada pašvaldībai.

Priecīgus Ziemassvētkus, un lai mums visiem veiksmē smaida jaunajā 2016. gadā!

*Lai ziemas saulgriežu zvaigznes ikvienam nes debesu gaišumu!
Lai nākamais gads ir bagāts ar labām domām, darbīgām dienām un priecīgiem atelpas brīžiem!
Lai mūsos mājā un valda godaprāts, neatlaidīga griba saprasties, paciest un palīdzēt!*

Gunita Liepiņa
Līgatnes novada pirmsskolas izglītības iestādes vadītāja ●

Informācija par izmaiņām Līgatnes novada Sociālā dienesta darba organizācijā

No **1. decembra** Sociālā dienesta speciālisti **Līgatnes pilsētā** klientus pieņems **Spriņģu ielā 7** (bijušā sociālās aprūpes centra telpās):

PIEŅEMŠANAS LAIKI:

- Sociālā darbiniece darbam ar pilngadīgām personām **Velita Solnceva** **pirmdienās no 13.00 līdz 16.00;**
- Sociālā darbiniece darbam ar ģimenēm ar bērniem **Ramona Indriksone** **otrdienās no 9.00 līdz 12.00 un no 13.00 līdz 16.00;**
- Sociālā darbiniece **Aiga Vanaga** (aprūpe mājās, seni) **pirmdienās no 13.00 līdz 16.00 un ceturtdienās no 8.30 līdz 12.00;**
- Sociālās palīdzības organizatore **Anete Bajāre** **trešdienās no 8.30 līdz 12.00;**
- Sociālā dienesta vadītāja **Iveta Viļumsone** **trešdienās no 8.30 līdz 12.00.**

Pārtikas pakas **no 2016. gada janvāra** dalīs katru mēneša **2. un 4. ceturtdienā** no **14.00 līdz 16.00 Līgatnē, Sprīģu ielā 7.**

Nelielas izmaiņas arī klientu pieņemšanā **Nītaures ielā 6, Līgatnes pagastā:**

- Sociālā darbiniece **Aiga Vanaga** (aprūpe mājās, seni) klientus pieņems **trešdienās no 8.30 līdz 11.00;**
- Sociālā darbiniece darbam ar pilngadīgām personām **Velita Solnceva** klientus pieņems **otrdienās no 9.00 līdz 12.00 un no 13.00 līdz 16.00;**
- Sociālā dienesta vadītāja **Iveta Viļumsone** klientus pieņems **ceturtdienās no 9.00 līdz 12.00.**

Pārskatāmā informācija (tabulas veidā) skatāma mājaslapas **www.ligatne.lv** sadaļā **Sociālais dienests.**

Iveta Viļumsone,
Līgatnes Sociālā dienesta vadītāja ●

Mana mīļā Līgatne

16. turpinājums. Sākums – 2014. gads: LNZ, jūnijs, Nr. 6; augusts, Nr. 7; septembris, Nr. 8; oktobris, Nr. 9; novembris, Nr. 10; decembris, Nr. 11; 2015. gads: janvāris, Nr. 1; februāris, Nr. 2; marts, Nr. 3; aprīlis, Nr. 4; maijs, Nr. 5; jūnijs, Nr. 6; augusts, Nr. 7; septembris, Nr. 8; oktobris, Nr. 9; novembris, Nr. 10

Šoreiz man stāstījums jāiesāk ar pavisam svaigām atmiņām, kas laika gaitā, protams, arī kļūs par vēsturi. Un tāpēc varbūt to var aprakstīt mazliet smalkāk nekā oficiālā hronikā, jo ar laiku jau sākumi piemirstas, bet tieši tie seni notikumiem piedod garšu un smaržu.

Aizvadītajos svētkos braucu uz Līgatni, jo biju saņēmis Līgatnes novada Kultūras un tūrisma centra direktores Ineses Okonovas rakstisku ielūgumu piedalīties valsts svētku pasākumā 18. novembrī. Vēl pēc dažām dienām zvanīja kultūras nama vadītāja Aija Bley, kas vēstīja, ka man būšot jākāpj uz skatuves un īsā uzrunā jāapsveic līgatnieši svētkos.

Šāda perspektīva mani patiesi iepriecināja, jo senos laikos uz šīs skatuves daudz esmu dzīvojis un arī cilvēkus uzrunājis. Sajūsmināts braucu uz Līgatni, bet viena agrāk nepieredzēta lieta mani gandrīz vai izsita no līdzsvara. Ak, vai! – cik daudz mašīnu. Atmiņā atskrēja skolas gadi, kad jau trīs auto novietšana pie kluba skaitījās ļoti daudz. Bet tagad – pārpildītas visas malu maliņas. Labi, ka viens labsirdīgs vīrs parādīja brīvu vietu pie Anfabrikas vārtiem kāda braucamā aizmugurē. Ja nebūtu šīs nesavtīgās palīdzības, es tiešām būtu iekūlies lielās problēmās.

Bet arī vēlāk pārsteigumi sekoja cits citam. Smaidošu un uzpostu cilvēku pārpilnais vestibils un foajē mirdzēja patiesā krāšņumā. Eiropas nauda bija saprātīgi izlietota. Man šķiet, ka vietējie to skaistumu patiesam nesaskata – jau pieraduši. Bet es nebiju baudījis labi sen un tāpēc jutos ļoti pacīlāts. Jo īpaši – klausoties brīnumā, ko paveicis Anatolijs Terentjevs ar atjaunināto pūtēju orķestri, kas katru reizi skan aizvien labāk un labāk...

Ļaužu pārpildītā zāle, kurā vietu atradu, tikai pateicoties jaukāš Zanes Kalniņas gādībai, perfektais koncerts, lieliskais koris, brašie dejojotāji no „Zeperiem”, vidusskolas un bērnuorķestra, gandrīz vai simfoniskais orķestris no Mūzikas un mākslas skolas, folkloristi, sirsnīgās uzrunas – jā, tas viss radīja patiesi brīnišķīgu svētku sajūtu!

Cildināja vecmāmiņu Ritu Mieriņu, vidusskolas dvēseli Leonoru Dubkeviču, ko man bija tā laime pazīt kā manas sievas Ilzes bijušo kolēģi un draudzeni. Ar labu vārdu pieminēja arī klāt neesošo Augšlīgatnes sirdsilvēku Līviju Andersoni. To visu, protams, var redzēt ierakstos internetā.

Bet to, ka es būšu „Līgatnes no-

vada Gada cilvēks 2015”, uzzināju tikai dažas minūtes iepriekš no Aijas Bley pačukstētā. Ja nu ir kaut kas tāds, ko sauc par pārsteigumu, tad nu šis bija gan.

Un tagad es sirsnīgi pateicos gan visiem līgatniešiem, kas par mani bija balsojuši, gan visiem, kas jūsmīgi aplaudēja. Un arī visiem, kas smaidīja.

Īpašs paldies Anitai Jaunzemei (Beķerei), ar ko jau iepriekš biju sadarbojies Līgatnes novada vēstures saglabāšanas jomās (ieskaitot laikraksta „Līgatnes Papīrnīks” pilnā komplekta digitalizēšanu un ieviešanu Latvijas Nacionālās bibliotēkas krājumos) un kas ir mana lielā drauga Bronislava Beķera meita. Liels paldies skolas un darba biedrenei Rasmai Vanagai, kas mani pierunāja veidot šo atmiņu stāstījumu. Paldies jau raksta sākumā pieminētajām burvīgajām dāmām, un pateicos novada domes priekšsēdētājam Aināram Šteinam, ar kura tēti un mammu jaunības dienās bijām gan kolēģi, gan aktīvisti mākslinieciskajā pašdarbībā.

Jūsu piešķirtais goda nosaukums mani bezgala iepriecina! Paldies!

Man bija liels prieks un lepnums par to, ka šis svētku pasākums bija noorganizēts ļoti augstā līmenī – te bez stomīšanās un jelkādiem uzlabojumiem un papildinājumiem droši varēja aicināt visus Latvijas ministrus un pat Valsts prezidentu. Tik labs tas bija. Ja kāds šaubās, lai ieslēdz internetu un priecājas! Anita Jaunzeme visu nofilmējusi un nobildējusi.

Kā jau redzat, esmu mazliet izsists no ritma, bet tā nav nekāda lielā bēda.

Šodien es vēl parunāšu par rakstāmmašīnām un fotografēšanu pirms pusgadsimta, bet nākamajā turpinājumā ķeršos klāt papīrražošanas tehnoloģiskajam izklāstam, raugoties no skolēna skatupunkta. Mūsu klasei šo lietu nācās studēt diezgan pamatīgi, jo šī priekšmeta pasniedzēja bija skolotāja Valda Norīte. Bet viņa ir ļoti īpašs cilvēks.

Bet par to nākamreiz.

***

Tagad es atgriezīšos pie pārtrauktā stāstījuma par rakstāmmašīnām.

Mani rakstāmmašīnas klabināšanas jomā ievadīja Andris Čakars (Birze). Viņš mani negribīgi nedaudz pamācīja, bet, kā jau iepriekš biju rakstījis, izskatījās, ka skolotājam tā mana gribēšana rakstīt ar mašīnu it kā krita uz nerviem. Vēlāk noskaidrojās, ka arī pati rakstīšanas tehnoloģija nav bijusi tā pareizākā – nekādas mācībgrāmatas nebija pieejamas. Tolaik visi bakstīja ar abu roku rādītājpirkšiem, kas daudziem

kļuva par liktenīgo metodi uz visu mūžu. Pāriešana uz tā saucamo aklo metodi bija grūta, mokoša un apnīkstoša. Es tagad dziļā izbrīnā gadu gadiem skaudīgi varu noskaidroties, kā mana meita uz datora klaviatūras raksta, tikai mazlietiņ kustinot pirkstu galiņus, pie viena vēl iemetot skatu televizora ekrānā, bet uzrakstītās rindiņas pildās daudz ātrāk nekā man, lai gan es ļoti cenšos būt žīgls.

Īstā apjausma par lietu kārtību nāca tikai pēc dažiem gadiem, kad skolu jau biju pabeidzis.

Pagājušā gadsimta sešdesmitajos gados Latvijā rakstāmmašīnu bija ļoti maz. Tās visas bija saglabājušās no pirmās neatkarības jeb, kā toreiz teica, buržuāziskās Latvijas laika vai arī kara gadiem un bija ražotas ASV, Vācijā, Lielbritānijā, Itālijā vai Zviedrijā.

Izrādījās, ka padomju laikā rakstāmmašīnas tika uzvertas kā nopietns stratēģiskais ierocis, uz kuru lietošanu un glabāšanu attiecās visai drastiski noteikumi, par kuru ievērošanu gādāja Valsts drošības komiteja (VDK jeb čeka).

Atbildība par rakstāmmašīnām tika prasīta gan no uzņēmumu un iestāžu vadītājiem, gan arī tiešajiem lietotājiem. Svētku dienās tās bija jāieslēdz sevišķi drošās vietās.

Tā kā visas lietošanā esošās rakstāmmašīnas bija ražotas rietumvalstīs, latviešu valodai tās vajadzēja īpaši pielāgot. To veica speciālās darbnīcās, kur katram eksemplāram gribot vai negribot, tīšām vai netīšām piešķīra kaut kādas slepenas īpatnības. Piemēram, vienā drukāšanas ierīcē „ē” burta garumzīme varēja būt šaurāka vai platāka nekā citās rakstāmmašīnās. Vai arī kaut kādi citi nomaskēti joctīgumi, kas vīriem no īpašajām iestādēm vajadzības gadījumā ļāva pēc jebkura drukātā teksta atrast šo vienīgo un īsto rakstāmmašīnu. Tā bija nodrošināšanās pret to, ka varētu parādīties kāda pretpadomju proklamācija vai skrejlapa. Reizēm bija dzirdamas baumas par kaut kādām nelegālām dzejoļu burtnīcām...

Katrā iestādē un organizācijā esot bijis vajadzīgs veikt kontroldrukus, ko vajadzējis nodot iepriekšminētajai Valsts drošības komitejai.

Un tikai pēc vairākiem gadiem es sapratu, kāpēc Andris Čakars (Birze) neizrādīja nekādu entuziasmu, lai piekristu manai dedzīgajai vēlmei iemācīties rakstīt ar mašīnu. Viņa situācija bija vienkārši neapskaužama – tas būtu tāpat kā gribēt, lai viņš labprātīgi sev uz galvas kaisītu kvēlojošas ogles. Viņš jau man arī nedrīkstēja neko stāstīt ne par VDK,

Andrejs Cīrulis saņem „Līgatnes novada Gada cilvēka 2015” balvu. Aija Bley, Andrejs Cīrulis, Līgatnes novada domes priekšsēdētājs A

ne par aizliegumiem.

Bet par sevi varu teikt taisni vai cildenus vārdus – tāpat biju gana neatlaidīgs, ja jau panācu iecerēto.

Nupat aprunājos ar Rasmu Vanagu, lai kopīgi atcerētos – cik tad rakstāmmašīnu un mašīnrakstītāju bija Līgatnes papīrfabrikā. Par ciematu un tuvāko apkaimi jau rakstīju iepriekš. Kopējais rezultāts bija tāds – ar vienas rokas pirkstiem ir par maz, bet ar divu roku pirkstiem – par daudz...

Mašīnrakstīšanas birojs bija kantora 4. stāvā, un tur strādāja optimistiskā un apsviedīgā Dzidra Plaude, kas darbojās ar latviešu tekstiem, un krievu valodā rakstošā, bet ikdienā mazrunīgā Vera Klūga. Reizēm slimību vai atvaļinājumu laikā par aizvietotāju piestrādāja Jevgēņija Buša, ko, protams, sauca vienkārši par Ženiju. Katrai no viņām bija divas rakstāmmašīnas – ar īso un ar garo veltni. Garais veltnis ļāva rakstīt A3 formāta tekstus, bet tā mašīna bija smagnēja. Latviešu tekstu apjoms, dabiski, bija divreiz lielāks nekā krievu, un mašīnrakstītājas to lietu atrisināja ļoti vienkārši – Dzidra Plaude rakstīja divreiz ātrāk nekā Vera Klūga. Lai šo kļūdzošo netaisnību mazinātu, Dzidrai bija lielākas prēmijas. Neskatoties uz nervozo darbu, abas dāmas parasti bija ļoti līksmas – viņas aizrautīgi smējās ikreiz, kad vien trāpījās kaut vismazākais iemesls. Bieži vien gādījās, ka tā bija kaut kāda nejauša muļķība pārrakstāmajos tekstos. Piemēram, ja vārdā „pilsonis” nejauši tika izlaists kāds burts, tad smieties varēja veselu nedēļu pēc kārtas.

Dokumenta autors bija pilnīgi atkarīgs no mašīnrakstītāju noskaņojuma un labestības – ienākošos tekstus viņas sakārtoja pēc savām

iegrībām un patīkšanas. Gaidīšanas termiņi bija dažas dienas vai pat nedēļa. Pret paviršajiem rakstītājiem un sliktu rokrakstu īpašniekiem viņas izturējās bargi, skarbi un nosodoši. Nelaimīgie padevīgi klusēja, pazemīgi noliekuši galvu, lai vētra pārskrietu pāri nemanāmāk. Sūdzēšanās bija bezcerīga – administrācija kā mūris nostājās mašīnrakstītāju pusē. Situāciju vienīgi varēja glābt, atnesot kādu konfekti, bet tas nemaz nebija viegli. Veikals bija tālu, un mūžīgā rinda – bezgalīga. Bet parasti viss beidzās daudz labāk, nekā iepriekš bija cerēts, un visi bija apmierināti.

Vēl viena rakstāmmašīna bija kadru daļā Zigrīdas Balodes rīcībā. Kantora pirmajā stāvā arodbiedrības komitejā ar savu mašīnu ļoti cēli rakstīja piemīlīgā Inta Stumbure. Ienākušie parasti pacietīgi gaidīja, kamēr viņa tiek līdz teikuma beigām un tikai tad veltī savu žēlīgo skatu apmeklētājam.

Pa vienai krievu rakstāmmašīnai bija papīrfabrikas komercdaļā un Augšlīgatnes stacijas noliktavā, kur drukāja pavadzīmes papīra kravu sūtīšanai pa visu plašo PSRS. Nevienā cehā, ne plānu daļā, ne milzīgajā grāmatvedībā rakstāmmašīnu nebija. Un neviens pēc tām arī neilgojās, jo nevienam taču negribējās liekas klapatas. Vieglāk bija ar lāpstu grāvjus rakt nekā piņķerēties ar tiem nepaklausīgajiem taustiņiem.

Nebija nekāds brīnums, ka Līgatnes veikalos tādas preces kā rakstāmmašīnu lentes gluži vienkārši nepārdeva – pieprasījums bija niecīgs. Sagādnieki Nikolajs Grigorjevs vai Andrejs Lāsums tās parasti veda no Rīgas. Pārāk daudz pirkt arī nedrīkstēja – lentes ātri izkalta. Reizēm patrāpījās luksusa lente – augšā bija melnā josla un apakšā – sar-

No kreisās: kultūras nama vadītāja Ainārs Šteins. Foto: Anita Jaunzeme

kanā. To parasti izmantoja šikiem gadījumiem. Piemēram, ielūgumiem vai apsvēkumiem.

Pat mūsdienu modernajos laikos nav īstas skaidrības, kad tika izražota (tieši „izražota” un nevis „izgatavota”) pēdējā rakstāmašīna pasaulē. Pēc vienām ziņām tas noticis 2011. gada 3. maijā Indijas kompānijai „Godrej & Boyce” piederošajā rūpnīcā Mumbajā, pēc citām ziņām – 2012. gada novembrī Lielbritānijā, kompānijā „Brother”.

Kaut gan rakstāmašīnas to mūža pēdējās desmitgadēs tika elektrificētas un kompjuterizētas, dators tās nolika uz lāpstiņām un piebeidza pilnībā.

Tagad katrs pusaudzis savas īsziņas viedtālrunī dragā tādā ātrumā kā ar šujmašīnu, un tikai pavisam veci cilvēki lēnīgi vārgā balstiņā no-

saka: „Es jau to datoru nezinu, bet jaunie... Jā, jā! Tie jau visi to lietu pieprot...”

Pagaidām par rakstāmašīnām pietiks, vienīgi es vēl pastāstīšu kādu anekdotisku kļūdu, ko mēs ar slaveno mākslinieku Agri Liepiņu ievietojām „Latvijas Jaunatnē” (1992. gada 3. oktobrī) publicētajā karikatūru sērijā „Kā suns ar blusām”. Tur mēs apsmaidījām kāda teksta autora divdomīgi saprotamos teikumus: „Mašīnrakstītāja bija vienīgā sieviete, kas rakstīja ar veco mašīnu. Pārējās ir jaunas un vēl nav lietotas.”

***

Un tagad gribu pastāstīt par vairākām tādām tēmām, kas spilgti pierāda, cik civilizācijas attīstības progress bijis straujš un dinamisks. Vislabāk tas izprotams ar praktiskiem salīdzinājumiem.

Lūk, piemēram, interneta vietne www.fenikssfun.com pieminējusi dažas situācijas, kad uz mūsdienu ikdienā pierastiem un bieži lietotiem tekstiem var paraudzīties daudz savādāk. Kā gan tos saklausītu un saprastu normāls Latvijas iedzīvotājs aizvadītā gadsimta sešdesmitajos un septiņdesmitajos gados?

Daudzi no mūsdienu tekstiem viņam izklausītos kā nesakarīgu vārdu stulbs savirknējums. Vēl vairāk – viņš pat domātu, ka tas jocīgais sarunu biedrs, kas pie viņa atceļojis no piecdesmit gadu attālās nākotnes, nav pie pilna prāta un jāved pie doktora.

Vienīgi vēl atgādināsim, ka tolaik pasaulē vēl nebija ne mobilo tālrunu, ne personīgo datoru, ne maksājumu karšu, ne bankomātu, ne internetbanku un, protams, nebija arī paša interneta.

Lūk, daži piemēri, kas tā laika cilvēkos varētu iedvest visdziļāko neizpratni.

„Vai tu maksāsi skaidrā vai arī ar karti?”

„Ārprāts! Atstāju telefonu mājās.”

„Es tikko iztīrīju atmiņu.”

„Vai izlasīji vēstuli, ko es tev pirms 10 minūtēm nosūtīju?”

„Kaut kur pazaudēju peles paliktni.”

„Iešu pastaigāties uz mežu, un

tad varēšu tev piezvanīt, lai vienreiz kārtīgi izrunātos.”

Bet tagad uz to lietu paskatīsimies no otras puses.

Kā rīkotos mūsdienu jaunieši, ja viņam tiktu uzdots nofotografēt draugus un izgatavot dažus fotoattēlus ievietošanai ģimenes albumā. Bet ar tādu stingru noteikumu, ka viņam atņemtu viedtālruni, elektronisko fotoaparātu. Noteikumos būtu ietverams punkts, ka lielgabala šāviena attālumā jāturas prom no interneta un viskautkādām tur mūsdienu planšetēm.

Spēles sāls būtu apstākļi, ka viņam vajadzētu izmantot pagājušā gadsimta sešdesmito gadu iekārtas un tehnoloģijas.

Pasekosim līdzi grūtībām, kas būtu jāpārvar mūsu iedomātajam jauneklim, ko ērtības labad mēs varētu nosaukt par, teiksim, Ēriku.

Vispirms Ērikam būtu jāiegādājas V. Mikuļina grāmata „Fotogrāfija 25 nodarbībās”, ko Latvijas Valsts izdevniecība laida klajā 1960. gadā. Seno grāmatu tirgotāji arī tagad to pārdod par lielu naudu.

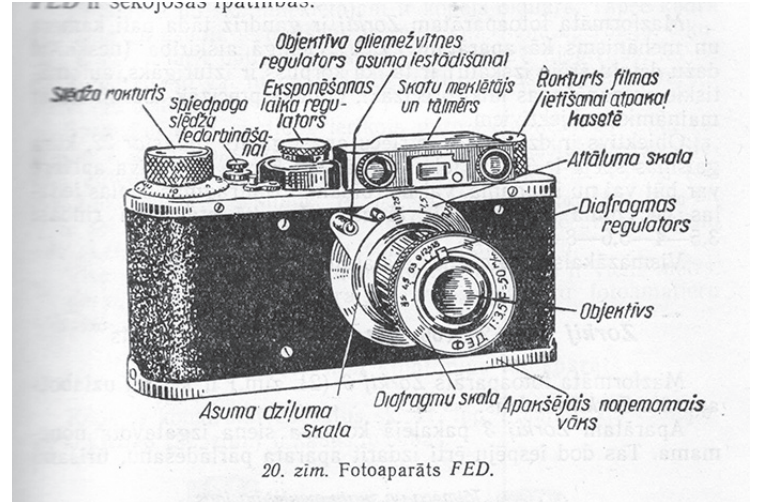
Nākamā lieta, kas interesētu Ēriku, būtu fotoaparāts. Viņš varētu pirkt tādu pašu, kādu man nopirka lielais brālis Jānis. Tas bija ērtākais un lētākais – „Lubiķel!”. Tiem, kas neprot krievu valodu, iztulkošu: „Amatieris”.

„Lubiķelā” varēja ietīt filmu 12 attēliem. Fotoaparāta virspusē bija spoguļu tipa salokāma skatu meklētāja šahā, kas rādīja iespējamo attēlu. Objektīvs bija zemāk par skatu meklētāju. Tik traki jau nebija, bet to domu varētu ilustrēt šādi: ja skatu meklētājā bija redzama sievietes seja, tad objektīvs savukārt bezkaunīgi lūkojās uz minētās sievietes krūtīm. Ja sieviete pacēla labo roku, tad skatu meklētājs rādīja kreisās rokas pacelšanu.

Jau teicu, ka filmiņā, kas maksāja bārgu naudu, bija tikai 12 kadri. Lai Ēriks necer, ka izdosies visi attēli. Viņam vēl vajadzēs noregulēt gaismas spēju, fokusa attālumu, diafragmentēt, kā arī izvēlēties pareizo eksponēšanas ilgumu, kas varēja būt, piemēram, $\frac{1}{200}$ sek., $\frac{1}{20}$ sek. vai pat 5 sekundes. Ērikam visi šie cipari un jēdzieni sajuktu vienā putrā, un viņš noteikti izlemtu krāt naudu, lai nopirktu padārgo, bet ļoti noderīgo eksponometru.

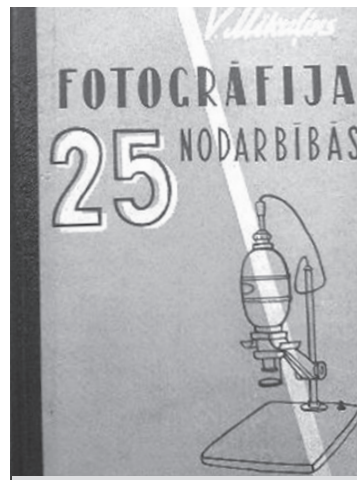
Kad filmiņas visi divpadsmit kadri būtu piefotografēti, Ērikam vajadzētu filmiņu attīstīt. Tā būtu ietinama spirālē, kas ievietota melna plastmasas trauka iekšienē. Attēlā to trauku var redzēt. To sauc par tanku. Bet knifs bija tāds, ka tas bija jādara absolūtā tumsā. Tik melnu tumsu nekur nevarēja dabūt, tādēļ tika izdomāti dažādi palīgīdzekļi. Mūsu pieminētais Ēriks būtu varējis vilkt nost žaketi, pa piedurknēm iebāzt rokas, paņemt gan kaseti ar piefotografēto filmu, gan tukšo tanku un tad lūgt, lai kāds viņa rokām sasedz virsū biezas segas. Pat vismazākais gaismas stariņš filmu sabojātu.

Mēs tāpat varētu gribēt, ka Ēriks jau ir tik tālredzīgs bijis, ka jau iepriekš veikalā nopircis maisiņus ar ķīmikālijām: attīstītāju un fiksāžu.

20. zim. Fotoaparāts FED.

Fotokamera „Fed”

V. Mikuļina grāmatas vāks

Ka iepriekš jau būtu bijis uzvārīts un nostādīnāts ūdens ķīmikāliju pienācīgai izšķīdināšanai. Un tad tajā tankā leja iekšā attīstītāja šķīdumu, pēc kāda brītiņa skaloja tekošā ūdenī. Pēc šīs procedūras tankā leja iekšā fiksāžu un visu laiku ar roku grieza, lai šķidrums uz filmu iedarbotos. Filma atkal bija jāskalo, un Ērikam būtu jāreķinās, ka tā kaltēšana ilgst vismaz dien-nakti. Apskatot vēl slapju filmu, jau sākās bēdīgās atklāsmes par lielo brāķa procentu. Tas bija cietsirdīgs konstatējums, kas ļoti bojāja noskaņojumu.

Nākamās paaudzes fotoaparātiem paredzētās filmiņas bija šaurākas, un tajās ietilpa 36 kadri.

Pēc filmiņu izžūšanas vajadzēja taisīt pašas fotogrāfijas. Šim procesam vajadzēja īpašu laboratoriju vai istabu ar pilnīgi aizklātiem logiem, projektoru, kas maksāja lielu naudu, sarkanās gaismas lukturi, dažāda izmēra fotopapīrus, ķivetes šķidrumiem, pincetes, elektrisko žāvējamo un glancējamo. Tajos gados par lielu skaistumu tika uzskatīts tas, ka malas tiek skaisti izcaktotas. Tādi vajadzībai vajadzēja iegādāties īpašu robainu nazi. Fotopapīriem vajadzēja citus attīstītājus un fiksācijas, nekā tika izmantoti filmu apstrādē.

Es jau jums varētu izstāstīt par to visu vēl detalizētāk, bet baidos, ka lasītājiem nervi neizturēs. Kā manījāt, es jau Ēriku arī vairs nepie-minu, jo viņš jau sen kā aizmucis.

Taisīt labas fotogrāfijas pa spēkam bija tikai ļoti pieredzējušiem meistariem. No maniem Līgatnes laikiem prātā nāk tikai divi: Sergejs Semenskis no kluba un papīrfabrikas galvenais inženieris Dāvis Strazds. Viņi abi daudzārt mēģināja noorganizēt fotopulciņus, bet pēc

dažiem mēģinājumiem viss jau bija nojucis. Lielie fotogrāfēšanas gri-bētāji ārkārtīgi strauji mainīja savu viedokli. Viņi mūka no fotopulciņiem tādā ātrumā, ka papēži vien zibēja.

Es arī, būdams „Līgatnes Papīrnīekā” veidotājs, atkārtoti centos iemācīties fotografēt. Fabrikas vadība pat ļāva nopirkt tīri labu fotoaparātu ar zibspuldzi (iespējams, ka tas bija FED) un pārējo aparatūru, bet sākumā man gāja kā pa celmiem.

Ja bildes izdevās tehniski labas, problēmu radīja neveiksmīgs kadrs-jums. Piemēram, visneveiksmīgākā situācija bija pašā pirmajā attēlā kadru daļā. Tur fotogrāfiju pretim sēdošo kolēģi Zigrīdu Balodi. Man bija lielas mokas ar asuma iestādīšanu, un es viņai lūdzu pacelt rādītājpirkstu, lai būtu, uz ko orientēties. Viņa pirkstu pacēla, bet, lai laiku izmantotu lietderīgi, ar otru roku šķīrstīja biezu dokumentu mapi. Tajā brīdī fotoaparāta slēdzis negaidīti nostrādāja. Es Zigrīdu fotogrāfiju vēl daudzus kadros, bet tajā reizē neviens cits neizdevās. Kolēģe pamatīgi uzjautrinājās, jo kopskats bija muļķīgs. Viena roka viņai bija ar paceltu pirkstu, bet otra izplūdusi un izskatījās kā toreiz laikrakstos bieži attēlotā Iljas Muromieša kara vāle. Tik un tā viņa apsolīja to ieli-mēt ģimenes albumā.

Ļoti jocīgi sanāca ar vienu grāmatvedības darbinieci, kurai kāda nedēļa bija jāstaigā ar cieši sakniebtām lūpām, jo bija izlūzis vidējais priekšējais augšējais zobs. Iepriekšējā dienā pirms zoba ielikšanas grāmatvedības dāmas svinēja kādu dzimšanas dienu un lūdza, lai es viņas visas nofotografēju. Jutos glaimots un aicināju fotogrāfēšanas laikā smaidīt. Saldā vīna iespaidā modrību zaudēja arī tā dāma, kam nākamajā dienā bija jāieliek zobs. Viņa smaidīja tikpat ļoti kā pārējās. Visas precīgi manas dāļātās bildes ņēma pretī, līdz... Pārējo varat piedomāt paši...

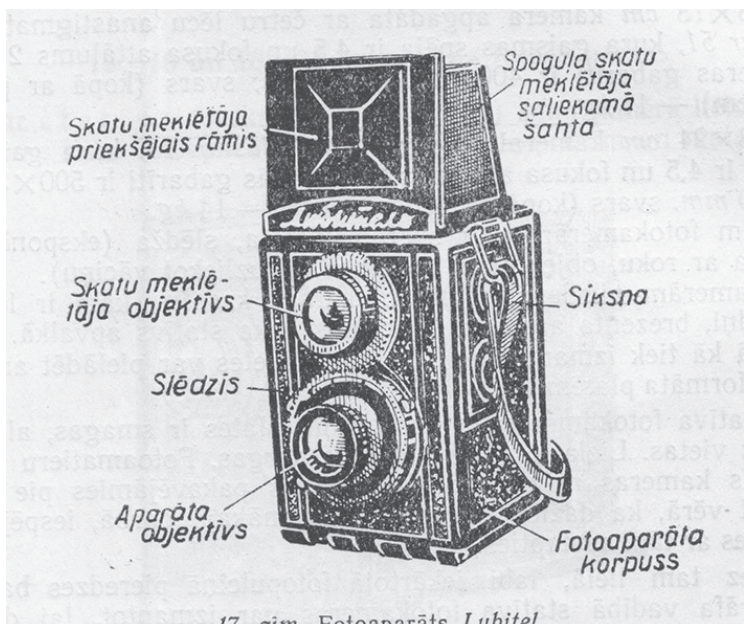
Galū galā jau iemanījās un tagad ar prieku šķirstu savus tā laika albumus.

Noslēgumā es gribētu aicināt: saglabājiet vecās fotogrāfijas nākotnei.

Pierakstiet datumu, vietu, notikumu un tur attēlotos cilvēkus.

Bieži vien tā ir vērtīga liecība par aizgājušajām dienām.

Turpinājums sekos

17. zim. Fotoaparāts Lubiķel.

Fotokamera „Lubiķel”

Dienas centra bērni pie „Grindex” ziedotajiem datoriem. Foto- Daina Klints

Pateicības ziedotājiem

Līgatnes Amatu centrs ir vieta, kur pulcējas radoši, daroši, sabiedriski aktīvi ļaudis. Te iegriežas gan jauni, gan veci, gan pašos spēka gados. Amatu centrā (arī dienas un interešu centrā) var apgūt visdažādākās prasmes, iemācīt un iemācīties ko jaunu. To ir pamanījuši paši iedzīvotāji un arī ciemiņi, kas viesojas Amatu mājā kā tūristi. Un notiek brīnumi...

Tāds Ziemassvētku brīnums notika nesen – vadošā zāļu ražotāja

Baltijas valstīs a/s „Grindex” ziedoja lietotu datortehniku – datorus un printerus Dienas, interešu un amatu centram. Īpašs paldies „Grindex” pārstāvim Mārim Salnam.

Ir Ziemassvētku laiks – iepriecināšanas, pateicību laiks. Vēlos pateikties arī citiem, kas redzējuši mūsu centra nepieciešamības un nesavtīgi ziedojuši mums noderīgas lietas:

- Velgai Zivertei – par ziedoto kājminamo šujmašīnu un diegiem aušanai,
- Ilgas Kalniņas meitai Andrai Kalniņai – par stellēm, grāmatām un aušanas materiāliem,
- Intai Davidkovej – par materiāliem ādas apstrādei, šujmašīnu, krēsliem, plauktiem,
- Guntim Gradovskim – par ziedoto televizoru,
- Millijai Rupmeijai – par dāvinātajiem traukiem,
- Jevdokijai Beitānei – par atsaucību un izpalīdzību,
- Lizetei Viņķelei – par enerģiskumu un padomu došanu,
- Natālijai Juškovej – par aizrautību Māmiņu kluba organizēšanā.

Un PALDIES, PALDIES, PALDIES visai amatnieku saimei, rokdarbniecēm, jaunajām māmiņām, kas piedalās un atbalsta organizētos pasākumos un dalās ar savu DVĒSELES GAISMU.

Daina Klints,

Dienas, interešu un amatu centra vadītāja ●

Ziemassvētku eglītes Līgatnes novada pirmsskolas izglītības iestādē

Ēkā Gaujas ielā 7, Līgatnē:

„Zaķēnu” grupīnai 17. decembrī plkst. 15.30

„Ežuku” grupīnai 18. decembrī plkst. 16.00

„Vāverēnu” grupīnai 19. decembrī plkst. 11.00

Ēkā Sporta ielā 14, Augšligatnē

„Pūcišu” grupīnai 21. decembrī plkst. 16.00

„Pelēnu” grupīnai 22. decembrī plkst. 15.00

„Lapsēnu” grupīnai 22. decembrī plkst. 16.00

„Lācēnu” grupīnai 23. decembrī plkst. 15.30

MUZIKĀLA
IZRĀDE
ZIEMASSVĒTKI
PIE KRUSTMĀTES MŪMŪ

Līgatnes
kultūras namā
20. decembrī
plkst. 11:00

Karstieģuma Tēli

Ziemassvētki pie krustmātes Mūmū

20. decembrī plkst. 11.00 aicinām uz Ziemassvētku izrādi Līgatnes kultūras namā pašus mazākos līgatniešus.

Izrādes galvenie varoņi ir tradicionālie tumsas un gaismas tēli: Vilks un Aita. Izrādē viņiem pievienojas Latvijas Zilā Govs un Stārķis, kas šoziem palicis krustmātes Mūmū bēniņos.

Pēc izrādes iesim rotaļās un gaidīsim Ziemassvētku vecīti.

Vecāku zināšanai: pēc izrādes tie Līgatnes novadā deklarētie pirmsskolas vecuma bērni, kas neapmeklē bērnudārzu, varēs saņemt novada domes Ziemassvētku dāvanīņu – saldumu paciņu.

Inese Okonova,

PA „Līgatnes novada Kultūras un tūrisma centrs” direktore ●

Sports

Galda tenisa turnīra uzvarētāji. No kreisās: Bruno Meržajevskis, Andris Dolženko, Jānis Molotoks, Namejs Ansons. Foto Viesturs Dumpis

Aizvadīts otrais atklātais Līgatnes galda tenisa turnīrs

5. decembrī norisinājās 2. atklātais galda tenisa turnīrs Līgatnē. Prieks redzēt spēlētāju pulkā līgatniešus: gan jauniešus, gan pieredzējušus galda tenisa meistarus, kas šajās sacensībās bija vairākumā. Otro gadu pēc kārtas uzvaras laurus plūca Andris Dolženko, aiz sevis atstājot Cēsu sportistu Bruno Meržajevski un līgatnieti Jāni Molotoku, un aiz goda pjedestāla atstājot Nameju Ansonu (Līgatne).

Paldies par atbalstu Līgatnes novada domei, Līgatnes karošu darbnīcai, „Laureta candles” un Cēsu pilsētas Sporta kompleksam.

Tiekamies nākamajā turnīrā!

Viesturs Dumpis,
Līgatnes Sporta centra vadītājs ●

Zvēri un cilvēki Līgatnē. Tikšanās ar Velgu Vītolu Līgatnes kultūras namā

Nupat šajā rudenī apgāds „Zvaigzne ABC” laidis klajā publicistes Birutas Eglītes grāmatu „Zvēri un cilvēki”. Šī ir grāmata par mūsu Līgatnes lāčiem, aļņiem, zaķiem, citiem zvēriem un, pats galvenais, par mūsu Velgu Vītolu – Līgatnes dabas taku dzīvnieku kopēju, „lāču mammu”, Līgatnes vēstnieci Latvijā un arī ārpus valsts robežām.

Aicinām līgatniešus uz tikšanos ar Velgu Līgatnes kultūras namā 19. decembrī plkst. 13.00. Velga stāstīs par sevi un saviem mīļajiem, par grāmatu un arī par jauno 2016. gada kalendāru „Meža mātes bērnodārzs”, kas tapis, Velgai sadarbojoties ar meitu Daci Vītolu.

Inese Okonova,
PA „Līgatnes novada Kultūras un tūrisma centrs”
direktore ●

Pateicības

*Es skaistāko no visām sniega pārslām
Jums dāvinu šai svētku vakarā.
Kad svētku egle iedegs visas zvaigznes,
Šī sniegpārslīņa mirdzēs ticībā!*

Paldies visiem novada iedzīvotājiem un kolēģiem par man izteikto atzinību un skaistajiem apsveikumiem, piešķirot goda nosaukumu „2015. gada Sirds cilvēks”.

Lai Ziemassvētku brīnums sasilda katra sirdi, nes prieku, mīlestību un gaismu katrā mājā, un tos sapņus un ieceres, sirdī kas mīt, lai Jaunais gads palīdz piepildīt!

Līvija Andersone
Līgatnes novada pagasta
pārvaldes sekretāre

*Ikkatram gadam laimes brīdis savs
Kā katram rītam sava gaišā mala,
Bet katram gadam ir sava svētvakars,
Savs slieknsnis balts, aiz kura atstāt bēdas.*

Paldies visiem maniem palīgiem manā nespēkā. Īpašs paldies Dainai Klints par iespēju redzēt koncertu Latvijas valsts 97. dzimšanas dienā klātienē un Līgatnes novada „Lats” veikala darbiniekiem par sagādātajiem pārtikas groziem.

Vēlu visiem labu veselību un sadarbību 2016. gadā!
Visiem Līgatnes novada iedzīvotājiem vēlu veselību. Priecīgs
Ziemassvētkus un laimīgu 2016. gadu!

Ilga Vorslova

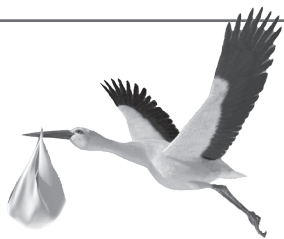
Līgatnes amatnieku darinājumi Ziemassvētku tirdziņā

Kā jau katru gadu, Līgatnes kultūras namā ap Ziemassvētkiem ierodas visi apkārtnes amatnieki un rokdarbnieki ar pielocītu darbiņu pūru. Arī šogad vēl līdz 23. decembrim katru dienu (darbdienās no 9.00 līdz 17.00 un sestdienās un svētdienās no 10.00 līdz 15.00) Līgatnes kultūras namā atvērts Ziemassvētku tirdziņš, kur iespējams iegādāties ne vien siltas un krāšņas zeķes, cimds un šalles, bet arī amatnieku darinātas rotaļlietas, ausaines un mices, mājās vārītu gardu ievārījumu, sīrupu, Līgatnes bišu medu un citas jaukas dāvanas saviem mīļajiem Ziemassvētkos.

Inese Okonova,
PA „Līgatnes novada Kultūras un tūrisma centrs” direktore ●

Informē Dzimtsarakstu nodaļa

Dzīve – laika kamoliņš,
Daudzkrāsaini raibs.
Ietīts tajā viss –
Sāpju mirkļi, asariņas,
Prieks, laimes pasaciņas.
Kamoliņš uz priekšu tinas,
Reizēm mežglojas un pinas,
Tinas, tinas, tinas...

Novembrī Līgatnes novadā dzimusi viena
meitenīte un viens puisītis –
Sofija un Reinis

Sirsnīgi sveicam vecākus un vecvecākus!
Lai bērni aug veselī un laimīgi!

Sirds nepukst vairs,
Bet tai vēl bija skanēt
Un acīm mirdzēt, dzīvi vērojot.
Novembrī mūžībā aizgājuši

Alise Ozola – 10. novembrī
Ēriks Ozoliņš – 22. novembrī
Dzidra Base – 26. novembrī
Raisa Tuleiko – 29. novembrī
Jānis Ķiņķeris – 30. novembrī

Izsakām līdzjūtību ģimenēm

Kultūras pasākumu kalendārs

7.–23. decembrī

Ziemassvētku dāvanu izstāde–tirdziņš

Līgatnes kultūras namā

17. decembrī plkst. 18.00

Līgatnes novada vidusskolas
Ziemassvētku eglīte

Līgatnes kultūras namā

19. decembrī plkst. 13.00

Tikšanās ar Velgu Vītoli

Stāstījums par jauno grāmatu „Zvēri un cilvēki”
un kalendāru „Meža mātes bērnodārzs”

Līgatnes kultūras namā

20. decembrī plkst. 11.00

Ziemassvētku izrāde un rotaļas
pašiem mazākajiem

„Ziemassvētki pie krustmātes Mūmū”

Līgatnes kultūras namā

30. decembrī plkst. 21.00

Vecgada balle „Tā, lai spīd!”

Līgatnes kultūras namā

muzicē apvienība „Vintāža”, deju priekšnesumi,
zīlēšana kafijas biežumos un citi pārsteigumi.

Biļetes pārdošanā Līgatnes Tūrisma informācijas centrā
un Līgatnes novada domes kasēs

Tā, lai spīd!

balle
Līgatnes kultūras namā

30. decembrī plkst. 21:00

spēlē grupa „Vintāža” zīlēšana kafijas biežumos ugunīgs deju priekšnesums un citi pārsteigumi

Biļetes pie galdiņiem:
Līgatnes novada domes kasēs un tūrisma informācijas centrā
Līdz 20. decembrim 7 EUR
No 21. līdz 29. decembrim 10 EUR
Pasākuma dienā 15 EUR

Ieteicams ierasties labā garastāvoklī, spīdīgās drēbēs un ar pilnu groziņu.

Tā, lai spīd!

Aicinām spīdoši pavadīt veco
2015. un sagaidīt Jauno 2016.
gadu, apmeklējot Vecgada balli
Līgatnes kultūras namā 30. de-
cembrī.

Par mūziku gādās apvienība „Vin-
tāža” ar melodijām no latviešu es-
trādes zelta fonda. Tāpat būs iespē-
ja izziļēt nākotni kafijas biežumos,
vērot deju priekšnesumu, nofoto-

grafēties svētku rotā pie meista-
riem no „Mārītes fotostudijas” un
izmēģināt veiksmi tradicionālajā
laimes akā.

Biļetes pie galdiņiem nopērka-
mas Līgatnes novada domes kasēs
(Augšlīgatnē otrdienās un ceturtdie-
nās no plkst. 8.00 līdz 17.00, treš-
dienās no plkst. 13.00 līdz 18.00 un
piektdienās no plkst. 8.00 līdz 15.00;

Līgatnē pirmdienās no plkst. 8.00 līdz
16.00 un trešdienās no plkst. 8.00 līdz
12.00) un tūrisma informācijas centrā
Sprīņģu ielā 2, Līgatnē (katru dienu no
plkst. 9.00 līdz 17.00. Izņēmums brīv-
dienas: 24., 25. un 26.12.).

Biļešu cena līdz 20. decembrim
būs 7,00 eiro, no 21. līdz 29. decem-
brim 10,00 eiro, bet pasākuma dienā –
15,00 eiro.

Gatavojamies rokdarbu izstādei

Nākamā gada februārī Līgatnes kultūras
namā būs apskatāma kārtējā ikgadējā
Latvijas mēroga rokdarbu izstāde. Ie-
priekšējos gados to temati bijuši – „Ro-
zes”, „Taureņi”, „Spilveni”. 2016. gada
tēma: „BALTS zvaigžņu sniegputenis”.
Izstādē ar saviem rokdarbiem var pieda-
līties gan amatnieki, gan mākslinieki, gan

rokdarbnieki, arī ikviens līgatnietis, kurš
ar savām rokām izgatavojis kādu skaistu
rokdarbu, kur BALTS ir dominējošā krāsa.

Izstādes galvenais akcents būs likts uz
BALTĀS krāsas toņu nianšu daudzveidību,
saskaņu ar citu krāsu gammām, izceļot da-
rinājumu tehnikas, materiālus un faktūras, tā
papildinot ziemas baltumu dabā.

Darbi jāiesniedz no 2016. gada 28. janvā-
ra līdz 2. februārim Līgatnes kultūras namā,
iepriekš sazinoties ar Dainu Klints pa tālruni
29123825.

Darbu kreisajā pusē jābūt piestiprinātai zī-
mītei ar darba autora vārdu un uzvārdu.

Izstādes atklāšana un svinīgs pasākums
dalībniekiem – 6. februārī plkst. 12.00.

Kad ziemelis pūš un sniega kupenas ceļas,
tad laiks iedegt sveces, uzliet zāļu tēju, pa-
ņemt grozu ar kamoliem un radīt ko Baltu un
skaistu.

Daina Klints,
Amatu centra
vadītāja